

РЕШЕНИЕ

№ 7187

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5437** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е след постановяване на решение № 7787/26.9.2022 г., постановено по адм.д. № 2364/2022 г. на ВАС, 5 чл. с-в, с което е отменено влязлото в сила решение № 163/11.1.2022 г., постановено по адм.д. № 6319/2021 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 7787/26.8.2022 г. по адм.д. № 2364/2022 г. на ВАС, V отд. Делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав. Решението е отменено като е прието наличие на новооткрито обстоятелство от съществено значение за съдебната проверка на законосъобразността на издадената заповед № ЛС-04-286/4.6.2021 г. на министъра на правосъдието.

Първоначално производството е образувано въз основа на жалба, подадена от Д. А. Т. срещу заповед № ЛС-04-286/04.06.2021г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя е наложена мярка „временно отстраняване от длъжност“ и е разпоредено да му бъдат иззети служебна карта и оръжие, във връзка с образувано срещу него дисциплинарно производство за извършени дисциплинарни нарушения, за които се предвижда дисциплинарно наказание „уволнение“. С отмененото и цитирано по-горе решение на АССГ жалбата е отхвърлена като неоснователна. Същевременно обаче е образувано друго производство, по жалба срещу заповед № ЧР-03-110/27.7.2021 г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Заповедта е била отменена с

решение на АССГ № 70/6.1.2022 г., постановено по адм.д. № 9599/2021 г.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед № ЛС-04-286/04.06.2021 г. на министъра на правосъдието, във връзка с постъпили предварителни данни, отразени в предложение с рег. №5213/03.06.2021г. по описа на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за установено поведение старши комисар Д. Т. - началник на затвор I-ва категория - Затвора С., квалифицирано като тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР, за които на основание чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя. Със заповедта са определени дисциплинарно разследващи орган и срок за извършване на дисциплинарното разследване – до 4 месеца от образуването му.

С т. 3 от диспозитива на заповед № ЛС-04-286/04.06.2021г. на министъра на правосъдието, на осн. чл. 207, ал.1, т.1, ал. 2 и ал. 12, чл. 214, ал.1, т.1 и чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, жалбоподателят е отстранен временно от длъжност и е разпоредено да му бъдат иззети служебна карта и оръжие. Относими към този диспозитив са мотивите в заповедта, че служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина чрез въздействие над подчинени и лишени от свобода. По този въпрос в мотивите на заповедта няма конкретни факти и данни, по този въпрос органът се е позовал на предложение с рег. №5213/03.06.2021г. по описа на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията. Предложението е обосновано с данните за установени нарушения, посочени в докладна записка с изх. 5200 /03.06.2021г., изготвена от инспектор вътрешна сигурност. Видно от резолюция на същата докладна записка от 03.06.2021 г. от лицето, подписало и предложението, е разпоредено до конкретен служител изготвянето на заповед за образуване на дисциплинарно производство и отстраняването от длъжност. Следователно, процесната заповед се основава на фактическите обстоятелства и преценки, съдържащи се в докладната записка.

В докладната записка се предлага да бъде назначена обстойна проверка във връзка с конкретно изброени лишени от свобода, обосновано с получена оперативна информация в сектор Вътрешна сигурност при ГДИН, за нарушения от служители на Затвора С. във връзка с изпълнението на наказанията, в това число, че са пускани редица сигнали от лишени от свобода с твърдения, че за извършването на ремонти в затвора са им искани парични средства от лице, което до момента не било санкционирано и спряно от работа. В останалата част са вменени нарушения, извършени пряко от жалбоподателя, за които същият подробно излага доводи, че към датата на образуване на дисциплинарното производство същите са обективирани в материално-веществен вид и установени - записи от камери, начина на извършване на ремонта на конкретни спални помещения. Също в докладната записка е посочена и жалба от инсп. Д. Г. К. -главен надзирател в затвора, срещу началника на затвора – Д. А. Т..

Видно от решението на ВАС, цитирано по-горе и послужило като основание за отмяна на влязлото в сила решение, предмет на съдебен контрол в производството пред административния съд е била заповед № ЧР--03-110 /27.07.2021 г. на министъра на правосъдието. С нея, на основание чл.194,ал.2,т.1.2 и т.4 и чл.197,ал.1,т.6 във вр. с

чл.203,ал.1,т.3 - "неподаване на декларация по чл.153,ал.6 ЗМВР",т.8 - "злоупотреба с власт или доверие" и т.13- "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", чл.204,т.1 и чл.226,ал.1,т.8 ЗМВР- на Д. Т. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

В качеството началник на Затвора- С. дисциплинарно наказващият орган е приел, че Т. е нарушил чл.64 и чл.67 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители, както на чл.194,ал.2,т.2 ЗМВР. Направен е извод за нарушение на чл.153,ал.6 ЗМВР, по повод възникване на обстоятелството по чл.153,ал.3,т.3 ЗМВР. Ето защо е прието, че служителят е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.203,ал.1,т.8 ЗМВР и чл. 203,ал.1,т. 13 ЗМВР- извършил деяние несъвместимо с етичните правила , с което се уронва престижът на службата.

В решението на ВАС е прието, че правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че не се установяват твърденията в оспорвания акт за нарушения на чл.64 и чл. 67 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН. Не е установено в какво се изразява нецелесъобразността на предприетите от служителя конкретни действия; в издаване на индивидуални административни актове; с какво е уронен престижа на институцията по какъв начин е осъществено неравностойното третиране на лишените от свобода, нарушаването на микроклимата между тях и застрашаване на сигурността на Затвора- [населено място], I категория. Недоказани са и твърденията за възникнали правоотношения между Д. Т. и инспектор Д. К., главен надзирател, четвърта степен, в Затвора- [населено място].

Прието е също така, че Т. не е нарушил чл.153, ал.6 ЗМВР във връзка с извършвани действия въз основа на генерално пълномощно, издаден от неговата майка- П. Т., управител на "Минимакс Транс 2010" ЕООД- да представлява търговското дружество и в това качество на 26.07.2019г. е продал на Н. Р. лек автомобил, подробно описан. Прието е, че Т. не е осъществявал търговска дейност като търговски пълномощник по смисъла на чл. 26 ТЗ. Касае се за упълномощаване с ограничен обем права, където майката на Т., в качеството ѝ на управител на търговско дружество, го упълномощава да представлява дружеството пред държавни институции и пред конкретно търговско дружество във връзка с регистрация, закупуване и продажбата на автомобили. Между страните не е уговорено възнаграждение, а по силата на чл.26 ТЗ, търговският пълномощник извършва сочените в пълномощните действия срещу възнаграждение.

Съгласно чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 ЗМВР и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство.Налице са елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР

Правопораждащият фактически състав на чл.214 ал.1 т.1 от ЗМВР включва: служебно положение, дисциплинарно производство, опасност за доказването в това производство, връзка между служебното положение и опасността.

Към датата на издаването на процесната заповед жалбоподателят е заемал длъжността началник на затвор I -ва категория на Затвора С.. Спрямо жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство по чл.207 от ЗМВР, поради което е налице първото от двете кумулативни изисквания на нормата на чл.214, ал.1,т.1 ЗМВР.

Всичко изложено в докладната записка сочи на извод, че в хода на дисциплинарното

производство срещу жалбоподателя, образувано с т.1 от процесната заповед, е необходимо да бъдат извършени проверки по отношение на подчинен на него служител и лишени от свобода, по отношение на които най-малкото началникът на Затвора С. упражнява не само административни функции на висшестоящ, но има и качеството и на дисциплинарно-наказващ орган. Служебното положение на жалбоподателя и заеманата от него ръководна длъжност биха затруднили разкриването на обективната истина тъй като при провеждане на дисциплинарното производство ще бъдат снемани сведения и обяснения от подчинените му служители. С оглед конкретните фактически обстоятелства, послужили като основание за образуване на дисциплинарното производство, изложени конкретно в докладната записка, то следва, че служебното положение на Д. А. Т. би му позволило да окаже влияние върху лицата, които имат отношение към казуса, поради което е налице и втората предпоставка по чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК е спазен, като засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя чрез издаване на заповед за временно отстраняване е съобразено с целта, за която актът е издаден - да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство. Целта да не се допусне каквото и да е влияние върху проверяваните лица от страна на началника на затвора, може да бъде постигната единствено чрез отстраняването му от длъжност. Ето защо, приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за осигуряване на законосъобразно приключване на дисциплинарното производство.

Предпоставките по чл.214, ал.1 ЗМВР изключват преценка по същество дали вмененото незаконосъобразно поведение, съставляващо основание за образуването на дисциплинарно производство, е действително такова. Тази разпоредба изисква само да е образувано дисциплинарно производство.

Предвид така изложеното настоящият състав намира, че към датата на издаването на заповедта са били налице предпоставките за издаването ѝ. Т.е тя е била законосъобразна към този момент. Ето защо и при съобразяване нормата на чл. 143, ал. 1 АПК /предвиждаща, че преценката за законосъобразност се прави към посочения момент/ следва да се направи извод, че е налице законосъобразност на издадената заповед.

Когато впоследствие заповедта, с която е наложено наказание „уволнение“ бъде отменена, то съгласно чл. 214, ал. 6 ЗМВР служителят се възстановява на заеманата преди уволнението длъжност и му се изплаща възнаграждението за временно отстраняване.

Дали отмяната на заповедта за уволнение има обратно действие – дали може да се приеме, че с отмяната ѝ се заличават последиците от уволнението считано от датата на образуване на дисциплинарното производство, в рамките на които е постановено, какъвто е процесният случай, вкл. и от временното отстраняване от длъжност. Предвид цитираната по-горе норма следва да се направи извод, че отговорът на поставеният въпрос следва да е положителен. Това е така доколкото нормата на чл. 214, ал. 6 ЗМВР предвижда, че освен че служителят се възстановява на заеманата преди уволнението длъжност, то му се изплаща и възнаграждение за временното отстраняване. Ето защо и по арг. от посочената норма следва да се направи извод, че при отмяна заповедта за уволнение законът заличава последиците от постановеното

временно отстраняване от длъжност. Това е така и по арг. от общата норма на чл. 143, ал. 2 АПК.

По изложените съображения процесната заповед следва да бъде отменена.

При този изход на делото, съдът следва да разгледа своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Жалбоподателят е поискал присъждане на такова на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗАДв. Ето защо следва да бъде определено такова при условията на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в минимален размер на 1000 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 64-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Д. А. Т., ЕГН [ЕГН], заповед № ЛС-04-286 от 04.06.2021 г. на министъра на правосъдието, в частта ѝ по т.3 с която му е наложена мярка „временно отстраняване от длъжност“ и е разпоредено да му бъдат иззети служебна карта и оръжие.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на Д. А. Т., ЕГН [ЕГН] сумата от 1000 лева разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

СЪДИЯ: